

Margrethe Effersøe, f. Djurhuus, vitjaði javnan Egil saman við dóttir síni Dus

Henrietta Høgnesen var komin heim úr Danmark at ferðast, og hon vitjaði eisini Egil

felagsskap, sum brøðrasamkoman var, og kann hetta hava gjørt sítt til teir trupulleikar, sum hon eftir øllum at døma hevur havt.

Den 7. Oktober

Havde Besøg af Fysikus Heerup. Han er den samme, som han altid har været i den sidste Tid, siger et i Dag og et andet i Morgen. Om Eftermiddagen kl. 6 blev Herluf Lützen og Sanna Niclasen viede i Kirken. Sendte dem Kort. Om Aftenen læste Faster højt for mig i Bogen Hjartholm.

Sanna og Herluf Lützen

Herluf Lützen var sonur Jacob Lützen og hevur verið ein av teimum Lützen, sum hava vitjað Egil. Herluf gjørdist bert 46 ára gamal. Í minningarorðum verður

sagt um Herluf, at “han var kendt som det stilfærdige noble Menneske, venlig mod alle. Han elskede alt, hvad der var smukt og rent, og han havde svært ved at tro ondt om noget Menneske. Hann var eisini kendur sum ein framúr góður sangari. Hann var eisini norskur konsul. Herluf doyði í 1934. Sanna, sum ofta var og vitjaði Egil, var dóttir Poul Niclasen og Sigríð, sum var dóttir H.N. Jacobsen bókhandlara. Hon var fødd í 1894 og doyði í 1949. Tey bæði fingi trý børn. Elstur var Jákup Hendrik Lützen, sum rak handilin við sama navni á Áarvegunum. Hann giftist við Katrinu Danielsen av Syðradali K. Tey fingi børnini Susanna Elisabeth, Sigrun og Herluf. Hin bæði børnini vóru Sigurd Pauli og Hannes, sum vóru ógiftir.

Hjalmar Heerup var úrmælingur

Tað er alt, sum bendir á, at Egil ger Heerup órætt. Hann er kanska so ávirkaður av síni sjúku, at hann skal hava onkran at ilskast inn á. Hjalmar Heerup fær nevnliga sera gott eftirmæli sum lækni og menniskja. Hann stríddist millum annað fyri at fáa ellisheim í Havn. Hann gjørdist lækni í Klaksvík í 1912. Seinni gerst hann amtslækni og sjúkrahúslækni. Heerup hevði nóg mikið at gera sum einsamallur lækni í Suðurstreymoy. Men hann var sera nærlagdur, og tá hann og konan fóru av landinum aftur í 1931, var stór borgaraveitsla hildin í Havn, og hópin av gávum varð handað teimum, millum annað virðismiklir málningar av bestu listarmonnum í Føroyum. Heerup flutti til Odense, og hann skrivaði áhugaverdar greinir um Føroyar í Fyns Tidende, eftir at hann var farin aftur til Danmarkar. Her skal endurgevast okkurt av hesum, sum kann hava samband við høvudsþersónarnar í hesi røð.

Ordan í hjá Johs

Hann skrivar millum annað um Johs í eini grein um apoteks-verkið í Føroyum: Den første apoteker jeg traf paa Færøerne var apoteker Finsen. Apoteket var en filial af Svaneapoteket i København. Paa Apoteket arbejdede en cand.farm. Djurhuus, som var et elskeligt menneske og blev en af mine gode venner for livet. Som navnet siger, var han færing. Naturligvis havde han lyst til at arbejde selvstændigt, og en skønne dag oprettede han et apotek, som han gav navnet

Avgreiðslan í Nólsoyarstovu, har Tjaldurs Apotek helt til frá 1913-1936. Fólkinu eru vinstrumegin frá Morentza Joensen, Maria Hansen f. Rein, Kathrina (Lýðars Katrina), sum eisini vitjaði Egil, og Poul Johannesen

Tjaldurs Apotek efter Færøernes hellige fugl. Finsen legði sak, men tapti, tí apotekaravirksemi var frí vinna í Føroyum. Finsen fór av landinum og Djurhus bleiv nú “eneapoteker i sin Fødeby til Almindelig Tilfredshed for alle paa Øerne.” Tað skuldi vera eftirlit við apotekum, og var hetta framt av Fysikus (landslækninum) saman við fútanum. Eftirlitið skuldi vera ófráboðað. Men einaferð kom ein apoteksserkønur úr Danmark við á eftirlitsvitjan, og Heerup greiðir frá: Apotekeren blev noget chokeret, da visitator kom, men ikke mere end naturligt. Under visitatsen opholdt jeg mig i et andet rum end visitator, der kaldte paa mig. Han stod paa en stige og eftersaa nogle medikamentbeholdere. Han sagde: “Han maa have vidst, at vi kom, saadan som alt er i orden.” Jeg kunde ikke tænke mig, at han havde faaet noget at vide, men var jo noget skuffet. Kort efter kaldte visitator igen: “Nej, han har ikke vidst noget, for saa havde han fjernet dette her. Det var en daase med en droge, som apoteket aldrig brugte, men skulle have paa lager efter forskrifterne. Den lugtede ilde. Men det allerbedste var, at da visitatsen var slut, erklærede visitator, at apotekets stand var over middel i sammenligning med danske apoteker. Hatten af for apoteker Djurhuus. Det er godt gjort paa et sted, hvor der ikke har været visitats i 1.000 aar.”

Trý lík í líkhúsinum

Her kann eisini verða tikið við tað, sum Heerup skrivar um

Avgreiðslan í Nólsoyarstovu, har eftirlit vísti, at her var alt sum tað skuldi. V.m. er Ragnhild Sondum, dóttir “smedemester Mørkøre” og Tina (Anna Katrina) hjá Kristian í Dali

Faktorin: Den tidligere kgl. Monopol-handels bygning (i Klaksvík) ligger lige ved landgangsbroen. Den var forlængst gaaet over til privat virksomhed. Endnu levede en gammel stout mand, som tituleredes Faktor. Han havde et stort hvidt fuldskæg og førte sig med stor værdighed. Han havde været formand for sygehusbestyrelsen ogsaa paa et

tidspunkt, hvor hans søn (Sofus, pápi Egil) var distriktslæge ved sygehuset. Hans interesse for sygehuset var meget stor, ogsaa fordi han havde været med til at oprette det. Der fortæltes i Klaksvig, at han når folk fra det store distrikt, der hørte til sygehuset, kom til “handelen”, som forretningen hed, for at købe varer, blev altid underholdt om

